

V obravnavanem primeru opravljanje odvetniških storitev, namen katerih je preprečiti kazensko obsodbo fizičnih oseb, ki so poslovodje podjetja, ki je davčni zavezanec, temu podjetju ne daje pravice, da davek na dodano vrednost na te storitve odbije kot vstopni davek.

(¹) UL C 138, 12.5.2012.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 21. februarja 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Consiglio di Stato – Italija) – Ministero per i beni e le attività culturali in drugi proti Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia in drugim

(Zadeva C-111/12) (¹)

(Direktiva 85/384/EGS — Vzajemno priznavanje dokazil o formalnih kvalifikacijah v arhitekturi — Člena 10 in 11(g) — Nacionalna zakonodaja, ki priznava enakovrednost nazivov „arhitekt“ in „gradbeni inženir“, vendar določena dela na objektih umetniškega pomena pridržuje samo arhitektom — Načelo enakega obravnavanja — Povsem notranji položaj v državi članici)

(2013/C 114/30)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Consiglio di Stato

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožniki: Ministero per i beni e le attività culturali, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Venezia, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Padova, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Treviso, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Vicenza, Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Rovigo, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Belluno

Nasprotne stranke: Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia, Consiglio Nazionale degli Ingegneri, Consiglio Nazionale degli Architetti, Pianificatori, Paesaggisti e Conservatori, Ordine degli Architetti Pianificatori Paesaggisti e Conservatori della Provincia di Verona, Alessandro Mosconi, Comune di S. Martino Buon Albergo (VR), Istituzione di Ricovero e di Educazione di Venezia (IRE), Ordine degli Architetti della Provincia di Venezia

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Consiglio di Stato – Razlaga členov 10 in 11 Direktive Sveta z dne 10. junija 1985

o vzajemnem priznavanju diplom, spričeval in drugih dokazil o formalnih kvalifikacijah v arhitekturi, skupaj z ukrepi za učinkovito uresničevanje pravice do ustanavljanja podjetij in svobode opravljanja storitev (85/384/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 1, str. 118) – Vzajemno priznavanje diplom na področju arhitekture – Nacionalna zakonodaja, ki samo arhitektom dovoljuje opravljanje del na objektih, ki spadajo v okvir zgodovinske in kulturne dediščine – Posamično preverjanje usposobljenosti imetnikov diplom arhitekturne in inženirske smeri, pridobljenih v drugih državah članicah, za opravljanje teh del

Izrek

Člena 10 in 11 Direktive Sveta z dne 10. junija 1985 o vzajemnem priznavanju diplom, spričeval in drugih dokazil o formalnih kvalifikacijah v arhitekturi, skupaj z ukrepi za učinkovito uresničevanje pravice do ustanavljanja podjetij in svobode opravljanja storitev (85/384/EGS) je treba razlagati tako, da nasprotujeta nacionalni ureditvi, ki določa, da osebe, ki jim je dokazilo o formalni kvalifikaciji izdala država članica, ki ni država članica gostiteljica, na podlagi katerega lahko opravljajo dejavnosti na arhitekturnem področju in ki je izrecno navedeno v členu 11, v tej zadnji državi ne smejo opravljati dejavnosti v zvezi z objekti umetniškega pomena, razen če pri posebnem preverjanju poklicne usposobljenosti, če je to potrebno, izkažejo, da izpolnjujejo posebne zahteve s področja kulturnih objektov.

(¹) UL C 151, 26.5.2012.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 28. februarja 2013 – Ellinika Nafpigeia AE proti Evropski komisiji

(Zadeva C-246/12 P) (¹)

(Pritožba — Državne pomoči — Ladjedelnštvo — Sklep, s katerim so bile pomoči razglašene za nezdržljive s skupnim trgov — Zaščita bistvenih interesov nacionalne varnosti — Konkurenčni pogoji na notranjem trgu)

(2013/C 114/31)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Pritožnica: Ellinika Nafpigeia AE (zastopnika: I. Drosos in V. Karagiannis, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija (zastopnika: C. Urraca Caviedes in M. Konstantinidis, agenta)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 15. marca 2012 v zadevi Ellinika Nafpigeia proti Komisiji (T-391/08) s katero je bila zavrnjena tožba za razglasitev ničnosti dela sklepa Komisije C(2008) 3118 final z dne 2. julija 2008, s katero so bile za nezdružljive s skupnim trgom razglašene pomoči, ki so jih grški organi dodelili v korist Ellinika Nafpigeia (Hellenic Shipyards „HSY“), v okviru sprememb prvotnega investicijskega načrta v zvezi z prestrukturiranjem ladjedelnice [državna pomoč C 16/2004 (ex NN29/2004, CP 71/2002 in CP 133/2005)]

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Družbi Ellinika Nafpigeia AE se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 200, 7.7.2012.

Pritožba, ki jo je H-Holding AG vložila 14. maja 2012 zoper sklep Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 2. marca 2012 v zadevi T-594/11, H-Holding AG proti Evropski komisiji

(Zadeva C-235/12 P)

(2013/C 114/32)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnica: H-Holding AG (zastopnik: R. Závodný, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Sodišče Evropske unije (sedmi senat) je s sklepom z dne 28. februarja 2013 zavrnilo pritožbo in odredilo, da pritožnica nosi lastne stroške.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Kúria (Madžarska) 5. decembra 2012 – BDV Hungary Trading Kft., v prostovoljni likvidaciji proti Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága

(Zadeva C-563/12)

(2013/C 114/33)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitevno sodišče

Kúria

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka in nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: BDV Hungary Trading Kft., v prostovoljni likvidaciji

Tožena stranka in vlagateljica kasacijske pritožbe: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je mogoče člen 15 Šeste direktive Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (77/388/EGS) (¹) (v nadaljevanju: prej veljavna direktiva o DDV) in člen 146 Direktive Sveta 2006/112/ES (²) z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (v nadaljevanju: nova direktiva o DDV) razlagati tako, da mora biti prevoz blaga, namenjenega za izvoz, z ozemlja Skupnosti opravljen v določenem roku, zato da se lahko opredeli za oproščeno dobavo pri izvozu?
2. Ali so pri odgovoru na prvo vprašanje upoštevne mednarodne trgovinske klavzule; to, da so prodajalec, kupec ali prevoznik ravnali v dobri ali slabi veri ter z ustrezno skrbnostjo ali morebiti krivdno; rok za obračun; ali dejstvo, da se prevoz blaga dejansko opravi zunaj roka, vendar znotraj prekluzivnega roka za obračun davka?
3. Ali je to, da ureditev države članice določa dodatne zahteve glede na določene v direktivah in kot pogoj za obravnavo izvoza kot oproščene določa objektivne in kumulativne zahteve, ki niso navedene v teh dveh direktivah, združljivo z načeli davčne nevtralnosti, pravne varnosti in sorazmernosti?
4. Ali je mogoče člen 15 prej veljavne direktive o DDV ter člena 131 in 273 nove direktive o DDV razlagati tako, da lahko država članica zaradi preprečevanja davčnih utaj, izogibanja in zlorab ter pravilnega obračunavanja in pobiranja DDV oproščeni izvoz pogoji z zahtevami, kot so določene v členu 11(1) zakona št. LXXIV iz leta 1992 o davku na dodano vrednost in členu 98(1) zakona št. CXXVII iz leta 2007 o davku na dodano vrednost?
5. Ali je to, da davčni organ zaradi neizpolnjevanja zahtev, ki jih ni v členih 15 in 146 direktiv, spremeni opredelitev